

22006A0731(01)

L 209/3

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

31.7.2006

CONVENȚIA DE LA STOCKHOLM PRIVIND POLUANȚII ORGANICI PERSISTENȚI

PĂRȚILE LA PREZENTA CONVENȚIE,

RECUNOSCÂND faptul că poluanții organici persistenți au proprietăți toxice, sunt rezistenți la degradare, se acumulează în organismele vii și se transportă pe calea aerului, a apei și prin speciile migratoare dincolo de frontierele internaționale și sunt depozitați departe de locul lor de origine, acumulându-se în ecosistemele terestre și acvatice,

CONȘTIENȚE de preocupările sanitare, în special în țările în curs de dezvoltare, datorate expunerii la nivel local la poluanții organici persistenți, în special de impactul expunerii asupra femeilor și, prin aceasta, asupra generațiilor viitoare,

LUÂND ÎN CONSIDERARE faptul că ecosistemul arctic și în special populațiile indigene care trăiesc în ecosistemul respectiv sunt în mod deosebit amenințate de bioamplificarea poluanților organici persistenți, iar contaminarea alimentelor lor tradiționale constituie o problemă de sănătate publică,

CONȘTIENȚE de necesitatea întreprinderii unei acțiuni la nivel mondial pentru combaterea poluanților organici persistenți,

AVÂND ÎN VEDERE Decizia 19/13 C din 7 februarie 1997 a Consiliului de administrație al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu de a iniția acțiuni la nivel internațional în vederea protejării sănătății umane și a mediului înconjurător prin adoptarea unor măsuri care să vizeze reducerea și/sau eliminarea evacuărilor și a deversărilor de poluanți organici persistenți,

REAMINTIND dispozițiile pertinente ale convențiilor internaționale relevante privind mediul, în special Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional și Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora, inclusiv acordurile regionale încheiate în temeiul articolului 11 din aceasta,

REAMINTIND, de asemenea, dispozițiile pertinente din Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, precum și din Agenda 21,

DECLARÂND că toate părțile sunt animate de dorința de a susține măsurile de precauție exprimate prin prezenta convenție,

RECUNOSCÂND că prezenta convenție și alte acorduri internaționale în domeniul comerțului și al mediului înconjurător sunt interdependente,

REAFIRMÂND că, potrivit Cartei Organizației Națiunilor Unite și principiilor de drept internațional, statele au dreptul suveran de a-și exploata propriile resurse în conformitate cu politicile lor de mediu și de dezvoltare și au responsabilitatea de a se asigura că activitățile desfășurate sub jurisdicția sau controlul lor nu produc prejudicii mediului altor state ori teritoriilor care nu se află sub nici o jurisdicție națională,

LUÂND ÎN CONSIDERARE circumstanțele și necesitățile deosebite ale țărilor în curs de dezvoltare, în special ale celor mai puțin dezvoltate, și cele ale țărilor cu economie în tranziție, în special necesitatea de consolidare a capacităților naționale de gestiune a substanțelor chimice, în special prin transfer de tehnologie, acordare de ajutor financiar și asistență tehnică și prin promovarea cooperării între părți,

LUÂND ÎN CONSIDERARE PE DEPLIN Programul de acțiune pentru dezvoltarea durabilă a statelor insulare mici în curs de dezvoltare, adoptat în Barbados la 6 mai 1994,

LUÂND ÎN CONSIDERARE capacitățile țărilor dezvoltate și ale țărilor în curs de dezvoltare, precum și responsabilitățile comune, dar diferențiate, ale statelor, astfel cum sunt enunțate în principiul 7 al Declarației de la Rio privind mediul și dezvoltarea,

RECUNOSCÂND contribuția esențială pe care pot să o aducă sectorul privat și organizațiile neguvernamentale în realizarea proceselor de reducere și/sau de eliminare a evacuărilor și a deversărilor de poluanți organici persistenți,

SUBLINIIND importanța asumării de către entitățile care produc poluanți organici persistenți a responsabilității reducerii efectelor negative ale produselor lor și de informare a utilizatorilor, a autorităților și a publicului cu privire la proprietățile acestor substanțe chimice care fac din acestea substanțe periculoase,

CONȘTIENȚE de necesitatea de a lua măsuri pentru prevenirea efectelor negative cauzate de poluanții organici persistenți în toate stadiile ciclului lor de viață,

REAFIRMÂND principiul 16 al Declarației de la Rio privind mediul și dezvoltarea, care prevede necesitatea ca autoritățile naționale să depună eforturi pentru promovarea internalizării costurilor de protecție a mediului și a utilizării instrumentelor economice, în baza principiului conform căruia poluatorul este cel care ar trebui, în principiu, să suporte costul poluării, având în vedere interesul public și fără a denatura comerțul internațional și investițiile,

ÎNCURAJÂND părțile care nu dispun de regimuri de reglementare și de evaluare pentru pesticide și substanțe chimice industriale să elaboreze asemenea regimuri,

RECUNOSCÂND importanța dezvoltării și a utilizării unor procese și a unor substanțe chimice alternative care să fie corespunzătoare din punct de vedere ecologic,

HOTĂRÂTE să protejeze sănătatea umană și a mediului împotriva efectelor nocive ale poluanților organici persistenți,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Luând în considerare metoda precauției, în conformitate cu principiul 15 al Declarației de la Rio privind mediul și dezvoltarea, obiectivul prezentei convenții este protejarea sănătății umane și a mediului împotriva poluanților organici persistenți.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei convenții:

- (a) „parte” reprezintă un stat sau o organizație regională de integrare economică care și-a exprimat consimțământul de a-și asuma obligații în temeiul prezentei convenții și pentru care aceasta este în vigoare;
- (b) „organizație regională de integrare economică” reprezintă o organizație constituită de către statele suverane dintr-o anumită regiune, căreia statele sale membre i-au transferat competențe cu privire la aspectele reglementate prin prezenta convenție și care a fost pe deplin autorizată, în conformitate cu procedurile sale interne, să semneze, să ratifice, să accepte, să aprobe sau să adere la prezenta convenție;
- (c) „părți prezente și votante” reprezintă părțile prezente care își exercită dreptul de vot printr-un vot afirmativ sau negativ.

Articolul 3

Măsuri pentru reducerea sau eliminarea evacuărilor rezultate din producția și utilizarea intenționată

- (1) Fiecare parte:
 - (a) interzice și/sau adoptă măsurile legale și administrative necesare pentru eliminarea:
 - (i) producerii și a utilizării substanțelor chimice enumerate la anexa A, în conformitate cu dispozițiile incluse în respectiva anexă;
 - (ii) importului și a exportului substanțelor chimice enumerate la anexa A, în conformitate cu dispozițiile incluse la alineatul (2);
 - (b) limitează producerea și utilizarea substanțelor chimice enumerate la anexa B, în conformitate cu dispozițiile respectivei anexe.
- (2) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura:
 - (a) că orice substanță chimică inclusă în anexa A sau în anexa B este importată doar:
 - (i) în vederea unei eliminări raționale din punct de vedere ecologic, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1) litera (d) sau
 - (ii) în vederea unei utilizări sau în scopul permis pentru partea în cauză în temeiul anexei A sau al anexei B;

(b) că orice substanță chimică prevăzută la anexa A, pentru care există o derogare specifică de producere sau utilizare, sau orice substanță chimică prevăzută la anexa B, pentru care există o derogare specifică sau un scop acceptabil de producere sau utilizare, luând în considerare toate dispozițiile relevante din instrumentele internaționale în vigoare privind procedura de obținere a consimțământului prealabil în cunoștință de cauză, este exportată exclusiv:

(i) în vederea unei eliminări raționale din punct de vedere ecologic, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1) litera (d);

(ii) către o parte căreia i se permite să folosească substanța chimică în cauză prevăzută la anexa A sau la anexa B sau

(iii) într-un stat care nu este parte la prezenta convenție și care a furnizat o certificare anuală părții exportatoare. O asemenea certificare trebuie să specifice intenția utilizării substanțelor chimice și să includă o declarație prin care, în legătură cu respectiva substanță, statul importator se angajează:

(a) să protejeze sănătatea umană și a mediului înconjurător prin adoptarea măsurilor necesare pentru reducerea la minimum sau prevenirea evacuărilor;

(b) să respecte dispozițiile articolului 6 alineatul (1); și

(c) să respecte, după caz, dispozițiile punctului 2 din anexa B partea II.

Certificarea include, de asemenea, documentația corespunzătoare de sprijinire a acesteia, cum ar fi legislația, instrumente de reglementare, dispoziții de ordin administrativ sau principii directe. Partea exportatoare transmite certificatul secretariatului în termen de 60 de zile de la data primirii;

(c) că substanțele chimice incluse în anexa A pentru care nu mai există derogări specifice de producere și de utilizare pentru nici o parte nu sunt exportate de către partea în cauză decât în scopul unei eliminări raționale din punct de vedere ecologic, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1) litera (d);

(d) în sensul prezentului alineat, termenul „stat care nu este parte la prezenta convenție” reprezintă, în ceea ce privește o anumită substanță chimică, un stat sau organizație regională de integrare economică care nu a acceptat să își asume obligații în temeiul prezentei convenții cu privire la respectiva substanță chimică.

(3) Fiecare parte care aplică unul sau mai multe regimuri de reglementare și de evaluare pentru pesticidele noi și pentru substanțele

industriale noi ia măsuri pentru a elabora reglementări în scopul prevenirii producției și a utilizării de pesticide sau substanțe chimice industriale noi care, luând în considerare criteriile de la punctul 1 din anexa D, prezintă caracteristicile poluanților organici persistenti.

(4) Fiecare parte care aplică unul sau mai multe regimuri de reglementare și de evaluare pentru pesticide și substanțe chimice industriale ia în considerare, după caz, în cadrul acestor regimuri, criteriile enunțate la punctul 1 din anexa D în cazul în care efectuează evaluări ale pesticidelor sau ale substanțelor chimice industriale aflate în circulație.

(5) Cu excepția cazului în care se prevede altfel prin prezenta convenție, alineatele (1) și (2) nu se aplică pentru cantitățile de substanțe chimice care urmează să fie folosite în cercetările de laborator sau ca standard de referință.

(6) Orice parte care beneficiază de o derogare specifică în conformitate cu anexa A sau de o derogare specifică ori un scop acceptabil în conformitate cu anexa B ia măsurile adecvate pentru a se asigura că orice producere sau utilizare aflată sub incidența respectivei derogări ori în scopul respectiv se efectuează într-un mod care previne sau reduce la minimum expunerea umană și evacuările în mediul înconjurător. În cazul utilizărilor aflate sub incidența derogărilor sau în scopuri acceptabile care implică evacuări intenționate în mediul înconjurător în condiții de utilizare normală, respectivele evacuări se fac în cantitățile minime necesare, luându-se în considerare standardele și orientările aplicabile.

Articolul 4

Înregistrarea derogărilor specifice

(1) Se întocmește un registru în scopul identificării părților care beneficiază de derogările specifice prevăzute la anexa A sau la anexa B. Acesta nu cuprinde părțile care aplică dispozițiile din anexa A sau din anexa B disponibile utilizării de către toate părțile. Registrul se află la secretariat și este pus la dispoziția publicului.

(2) Registrul include:

(a) o listă cu tipurile de derogări specifice prevăzute la anexa A și la anexa B;

(b) o listă cu părțile care beneficiază de o derogare specifică prevăzută la anexa A sau la anexa B;

(c) o listă cu datele la care expiră fiecare derogare specifică înregistrată.

(3) Orice stat care devine parte poate să înregistreze, printr-o notificare în scris adresată secretariatului, unul sau mai multe tipuri de derogări specifice enumerate la anexa A sau la anexa B.

(4) Cu excepția cazului în care se indică o dată anterioară în registru de către una dintre părți sau a cazului în care se acordă o amânare în conformitate cu alineatul (7), toate înregistrările derogărilor specifice expiră după cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții în ceea ce privește o substanță chimică dată.

(5) La prima sa reuniune, Conferința părților decide cu privire la procesul de reexaminare a înregistrărilor din registru.

(6) Înainte de a reexamina o înregistrare din registru, partea implicată prezintă un raport secretariatului, în care justifică necesitatea de a se înregistra în continuare pentru o anumită derogare. Raportul este transmis de către secretariat tuturor părților. Examinarea derogării se efectuează pe baza tuturor informațiilor disponibile. Prin urmare, Conferința părților poate face recomandări părții interesate după cum consideră potrivit.

(7) Conferința părților poate, la cererea părții interesate, să decidă să prelungească termenul de expirare a unei derogări specifice cu până la cinci ani. În luarea deciziei, Conferința părților ia în considerare interesele specifice ale statelor părți în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție.

(8) O parte poate, în orice moment, să retragă înscrierea sa în registru cu privire la o derogare specifică, printr-o notificare scrisă adresată secretariatului. Retragerea produce efecte la data prevăzută în notificare.

(9) Atunci când nu mai există nici o parte înregistrată pentru un anumit tip de derogare specifică, nu se mai poate face nici o înregistrare nouă referitoare la respectiva derogare.

Articolul 5

Măsuri de reducere sau de eliminare a evacuărilor rezultate în urma unei producții neintenționate

Fiecare parte adoptă cel puțin următoarele măsuri pentru reducerea volumului total de evacuări derivate din surse antropice ale fiecăreia dintre substanțele chimice menționate la anexa C, în scopul reducerii la minimum a acestui volum și, acolo unde este posibil, în scopul eliminării definitive:

(a) elaborarea unui plan de acțiune sau, după caz, a unui plan de acțiune regional ori subregional, într-un interval de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru partea respectivă, și punerea în aplicare ulterioară a acestora în cadrul planului de aplicare menționat la articolul 7 în vederea identificării, a caracterizării și a gestionării evacuărilor de substanțe chimice enumerate la anexa C și în vederea facilitării punerii

în aplicare a dispozițiilor literelor (b)-(e). Planul de acțiune trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- (i) evaluarea evacuărilor actuale și planificate, în special elaborarea și reactualizarea inventarelor de surse și estimări ale evacuărilor, luând în considerare categoriile de surse identificate la anexa C;
 - (ii) evaluarea eficienței legislației și a politicilor ce vizează gestiunea evacuărilor, aplicate de partea respectivă;
 - (iii) strategiile care urmăresc asigurarea respectării obligațiilor prezentate la prezentul alineat, luându-se în considerare evaluările incluse la punctele (i) și (ii);
 - (iv) măsurile destinate diseminării strategiilor menționate anterior și promovării educării, a formării și a sensibilizării publicului cu privire la aceste strategii;
 - (v) examinarea la fiecare cinci ani a acestor strategii și a succesului lor în sensul respectării obligațiilor stabilite în temeiul prezentului alineat; rezultatele unor asemenea examinări se includ în rapoartele prezentate în conformitate cu articolul 15;
 - (vi) programul de punere în aplicare a planului de acțiune, inclusiv strategiile și măsurile enunțate anterior;
- (b) promovarea aplicării măsurilor disponibile și practice prin care se poate atinge în mod rapid un nivel realist și semnificativ de reducere a evacuărilor sau de eliminare a surselor;
- (c) promovarea dezvoltării și, după caz, a impunerii utilizării unor materiale, produse și procese modificate sau alternative, în vederea prevenirii formării substanțelor chimice enumerate la anexa C și a emiterii acestora, luându-se în considerare orientările generale privind măsurile de prevenire și de reducere a evacuărilor enunțate în anexa C și orientările care urmează să fie adoptate printr-o decizie a Conferinței părților;
- (d) promovarea și, în conformitate cu programul de punere în aplicare a planului de acțiune, impunerea utilizării celor mai bune tehnici disponibile pentru sursele noi în cadrul categoriilor de surse identificate de către o parte ca justificând asemenea acțiuni în planul său de acțiune, punând mai întâi accentul pe categoriile de surse identificate în partea II a anexei C. În orice caz, solicitarea utilizării celor mai bune tehnici disponibile pentru sursele noi în categoriile de surse enumerate în partea II a anexei C se introduce treptat cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de patru ani de la intrarea în

- vigoare a prezentei convenții pentru partea respectivă. Pentru categoriile identificate astfel, părțile promovează utilizarea celor mai bune practici de mediu. Pentru aplicarea celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu, părțile ar trebui să ia în considerare orientările generale privind măsurile de prevenire și reducere a evacuărilor incluse în anexa C și orientările privind cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu care urmează să fie adoptate printr-o decizie a Conferinței părților;
- (e) promovarea, în conformitate cu planul propriu de acțiune, a utilizării celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu:
- (i) pentru sursele existente, în cadrul categoriilor de surse enumerate în partea II a anexei C și în cadrul categoriilor de surse, cum ar fi cele enumerate în partea III a aceleiași anexe, și
- (ii) pentru sursele noi, în cadrul categoriilor de surse enumerate în partea III a anexei C, pe care partea respectivă nu le-a luat în considerare în temeiul literei (d).
- (v) „cele mai bune practici de mediu” reprezintă aplicarea celei mai potrivite combinații de măsuri și strategii de control a mediului înconjurător;
- (vi) „sursă nouă” reprezintă orice sursă a cărei construcție sau modificare substanțială a început să fie efectuată la cel puțin un an de la:
- (a) data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru partea implicată sau
- (b) data intrării în vigoare a unei modificări la anexa C pentru partea în cauză, în cazul în care sursa este supusă dispozițiilor prezentei convenții exclusiv în temeiul respectivei modificări;
- (g) se pot utiliza de către o parte valori limită ale evacuărilor sau standarde de performanță pentru a duce la îndeplinire angajamentele asumate în legătură cu cele mai bune tehnici disponibile în temeiul prezentului alineat.

Articolul 6

Măsuri de reducere sau de eliminare a evacuărilor provenite de la stocuri și deșeuri

- Pentru aplicarea celor mai bune tehnici disponibile și a celor mai bune practici de mediu, părțile ar trebui să ia în considerare orientările generale privind măsurile de prevenire și de reducere a evacuărilor din anexa C, precum și orientările privind cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu care urmează să fie adoptate printr-o decizie a Conferinței părților;
- (f) în sensul prezentului alineat și al anexei C:
- (i) „cele mai bune tehnici disponibile” reprezintă stadiul cel mai eficient și avansat de dezvoltare a activităților și a metodelor de exploatare, care indică faptul că anumite tehnici sunt corespunzătoare din punct de vedere practic pentru a furniza baza pentru limitarea evacuărilor, destinate să prevină și, acolo unde prevenirea nu este posibilă, să reducă în mod general evacuările de substanțe chimice enumerate în partea I a anexei C și impactul lor asupra mediului înconjurător în ansamblu. În această privință:
- (ii) „tehnici” reprezintă atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;
- (iii) tehnici „disponibile” reprezintă acele tehnici accesibile utilizatorului, dezvoltate pe o scară care permite punerea în aplicare într-un anumit sector industrial, în condiții viabile din punct de vedere tehnic și economic, luând în considerare costurile și beneficiile;
- (iv) „cele mai bune” sunt tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general ridicat de protecție a mediului în ansamblu;
- (1) Pentru a se asigura că stocurile constituite din substanțele chimice enumerate la anexa A sau la anexa B sau care conțin astfel de substanțe și că deșeurile, inclusiv produsele și articolele aduse la stadiul de deșeuri, constituite din substanțele chimice enumerate la anexa A, B sau C, care conțin astfel de substanțe ori contaminate cu aceasta, sunt gestionate în așa fel încât să fie protejate sănătatea umană și mediul, fiecare parte trebuie:
- (a) să elaboreze strategii adecvate pentru identificarea:
- (i) stocurilor constituite din substanțele chimice enumerate la anexa A sau la anexa B și
- (ii) produselor și a articolelor aflate în uz și a deșeurilor care consistă în, conțin sau sunt contaminate cu o substanță chimică enumerată la anexa A, B sau C;
- (b) să identifice, în măsura în care este posibil, stocurile care sunt compuse sau conțin substanțele chimice enumerate fie în anexa A, fie în anexa B, pe baza strategiilor menționate la litera (a);
- (c) să gestioneze stocurile, după caz, într-un mod sigur, eficient și rațional din punct de vedere ecologic. Stocurile de substanțe chimice enumerate la anexa A sau la anexa B, a căror utilizare nu mai este autorizată în baza nici unei derogări exprese prevăzute la anexa A și a nici unei derogări specifice sau în nici un scop care să fie acceptabil, prevăzute de anexa B, cu excepția stocurilor al căror export este autorizat în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), sunt considerate deșeuri și sunt gestionate în conformitate cu litera (d);

(d) să ia măsuri pentru a se asigura că deșeurile, inclusiv produsele și articolele aduse la stadiul de deșeuri:

- (i) sunt manipulate, colectate, transportate și depozitate după metode raționale din punct de vedere ecologic;
- (ii) sunt eliminate astfel încât întregul conținut de poluanți organici persistenți să fie distrus sau transformat în mod ireversibil astfel încât să nu mai prezinte caracteristicile poluanților organici persistenți sau să fie eliminat prin alte modalități în mod rațional din punct de vedere ecologic, atunci când distrugerea sau transformarea ireversibilă nu reprezintă o opțiune preferabilă din punct de vedere ecologic ori atunci când conținutul de poluanți organici persistenți este scăzut, luându-se în considerare normele, standardele și orientările internaționale, inclusiv de cele care ar putea fi elaborate în conformitate cu alineatul (2), precum și de regimurile mondiale și regionale relevante care reglementează gestionarea deșeurilor periculoase;
- (iii) nu sunt admise pentru operațiile de eliminare care ar putea avea ca rezultat recuperarea, reciclarea, regenerarea, reutilizarea directă sau alte utilizări ale poluanților organici persistenți;
- (iv) nu sunt admise pentru circulație transfrontalieră fără a se lua în considerare normele, standardele și orientările internaționale relevante;
- (e) să depună eforturi pentru elaborarea de strategii adecvate în vederea identificării amplasamentelor contaminate cu substanțele chimice enumerate în anexa A, B sau C; în cazul în care se întreprinde decontaminarea respectivelor amplasamente, aceasta se va efectua într-un mod rațional din punct de vedere ecologic.

(2) Conferința părților va coopera îndeaproape cu organismele relevante ale Convenției de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora, pentru ca, *inter alia*:

- (a) să stabilească nivelurile de distrugere și de transformare ireversibilă necesare pentru a garanta că nu mai există nici o caracteristică a poluanților organici persistenți specificați la punctul 1 din anexa D;
- (b) să decidă metodele pe care le consideră corespunzătoare pentru eliminarea rațională din punct de vedere ecologic, menționată anterior;
- (c) să lucreze la stabilirea, după caz, a nivelurilor de concentrație ale substanțelor chimice enumerate la anexele A, B și C pentru definirea conținutului scăzut de poluanți organici persistenți menționat la alineatul (1) litera (d) punctul (ii).

Articolul 7

Planuri de punere în aplicare

- (1) Fiecare parte:
 - (a) elaborează și depune eforturi pentru a pune în aplicare un plan în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate în temeiul prezentei convenții;
 - (b) transmite planul său de punere în aplicare Conferinței părților în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru partea respectivă și
 - (c) revizuieste și actualizează, după caz, respectivul plan la intervale periodice și în conformitate cu anumite modalități care urmează să fie precizate într-o decizie adoptată în acest sens de Conferința părților.
- (2) Părțile cooperează în mod direct sau, după caz, prin intermediul organizațiilor internaționale, regionale și subregionale și consultă părțile naționale interesate, inclusiv asociațiile de femei și organizațiile care lucrează în domeniul sănătății infantile, în vederea facilitării elaborării, a aplicării și a actualizării planurilor lor de punere în aplicare.
- (3) Părțile depun eforturi pentru a utiliza și, acolo unde este necesar, a stabili mijloacele pentru integrarea planurilor naționale de punere în aplicare pentru poluanții organici persistenți în cadrul strategiilor lor de dezvoltare durabilă, după caz.

Articolul 8

Includerea substanțelor chimice în anexele A, B și C

- (1) O parte poate prezenta secretariatului o propunere de includere a unei anumite substanțe chimice în anexele A, B și/sau C. Această propunere trebuie să conțină informațiile cerute la anexa D. Pentru prezentarea unei propuneri, o parte poate fi ajutată de alte părți și/sau de secretariat.
- (2) Secretariatul verifică dacă propunerea cuprinde și informațiile cerute la anexa D. În cazul în care secretariatul consideră că propunerea cuprinde informațiile cerute, transmite propunerea Comitetului de examinare a poluanților organici persistenți.
- (3) Comitetul analizează propunerea și aplică criteriile de selecție specificate la anexa D într-un mod flexibil și transparent, luând în considerare într-un mod integrat și echilibrat toate informațiile furnizate.
- (4) În cazul în care Comitetul decide că:
 - (a) propunerea îndeplinește criteriile de selecție, acesta comunică propunerea și evaluarea, prin intermediul secretariatului, tuturilor părților și observatorilor și îi invită să prezinte informațiile solicitate la anexa E sau

(b) propunerea nu îndeplinește criteriile de selecție, acesta informează în acest sens, prin intermediul secretariatului, toate părțile și toți observatorii și comunică propunerea și evaluarea efectuată de Comitetul tuturor părților, iar propunerea este respinsă.

(5) Orice parte poate să retransmită Comitetului de examinare o propunere care a fost respinsă de către acesta în conformitate cu alineatul (4). Această nouă prezentare a propunerii ar putea să includă preocupările părții în cauză, precum și motivele care justifică reexaminarea de către Comitetul de examinare. În cazul în care, în urma acestei proceduri, Comitetul de examinare respinge din nou propunerea, partea poate să conteste decizia acestuia, iar Conferința părților poate să analizeze problema la următoarea sesiune. Conferința părților poate să decidă, pe baza criteriilor de selecție incluse în anexa D și luând în considerare evaluarea efectuată de către Comitetul de examinare și informațiile suplimentare furnizate de către orice parte sau observator, dacă propunerea este admisă.

(6) În cazul în care Comitetul de examinare a decis că propunerea îndeplinește criteriile de selecție sau Conferința părților a decis că propunerea este admisă, Comitetul examinează din nou propunerea, luând în considerare informațiile suplimentare pertinente primite și redactează un proiect cu profilul de risc, în conformitate cu anexa E. Comitetul comunică acest proiect, prin intermediul secretariatului, tuturor părților și observatorilor și primește observațiile lor de ordin tehnic și, pe baza acestor observații, completează profilul de risc.

(7) În cazul în care, pe baza profilului de risc realizat în conformitate cu anexa E, Comitetul de examinare decide că:

(a) substanța chimică, ca urmare a propagării sale în mediu, pe distanță lungă, poate avea efecte nocive semnificative asupra sănătății umane și/sau a mediului care impun adoptarea unor măsuri la nivel mondial, propunerea este admisă. Lipsa certitudinii științifice absolute nu împiedică admiterea propunerii. Prin intermediul secretariatului, Comitetul de examinare invită părțile și observatorii să ofere informații referitoare la dispozițiile specifice din anexa F. Ulterior elaborează o evaluare a gestiunii riscurilor, care să includă o analiză a măsurilor posibile de control al substanței chimice, în conformitate cu anexa respectivă;

(b) propunerea nu trebuie considerată admisă, atunci, prin intermediul secretariatului, comunică profilul de risc tuturor părților și observatorilor și respinge, prin urmare, propunerea.

(8) Pentru orice propunere respinsă, în conformitate cu alineatul (7) litera (b), o parte ar putea cere Conferinței părților să examineze posibilitatea de a atribui Comitetului de examinare sarcina de a solicita informații suplimentare părții care a prezentat propunerea și altor părți de-a lungul unei perioade de cel mult un an. După această perioadă, pe baza tuturor informațiilor primite,

Comitetul de examinare analizează din nou propunerea, în conformitate cu alineatul (6), în ordinea de prioritate ce urmează să fie decisă de Conferința părților. În cazul în care, în urma acestei proceduri, Comitetul de examinare respinge din nou propunerea, partea poate contesta decizia Comitetului de examinare, iar Conferința părților analizează problema la următoarea sesiune. Conferința părților poate decide, pe baza profilului de risc elaborat în conformitate cu anexa E și luând în considerare evaluarea realizată de către Comitetul de examinare și orice informații suplimentare furnizate de fiecare parte sau observator, că propunerea ar trebui admisă. În cazul în care Conferința părților decide admiterea propunerii, Comitetul de examinare efectuează evaluarea gestionării riscurilor.

(9) Pe baza profilului de risc menționat la alineatul (6) și a evaluării gestionării riscurilor menționată la alineatul (7) litera (a) și la alineatul (8), Comitetul de examinare recomandă dacă substanța chimică ar trebui înscrisă de Conferința părților la anexele A, B și/sau C. Conferința părților, luând în considerare recomandările Comitetului de examinare, inclusiv orice incertitudini de ordin științific, decide, în mod preventiv, includerea sau nu a substanței chimice în anexele A, B și/sau C și specificarea măsurilor de control al acestei substanțe care se impun.

Articolul 9

Schimbul de informații

(1) Fiecare parte facilitează sau efectuează schimbul de informații relevant privind:

(a) reducerea sau eliminarea producerii, a utilizării și a emiterii poluanților organici persistenti;

(b) identificarea unor alternative pentru înlocuirea poluanților organici persistenti, inclusiv furnizarea de informații privind riscurile pe care le prezintă aceste substanțe, precum și costurile economice și sociale.

(2) Părțile realizează schimbul de informații menționat la alineatul (1) în mod direct sau prin intermediul secretariatului.

(3) Fiecare parte desemnează un punct de contact național în vederea realizării schimbului de astfel de informații.

(4) Secretariatul servește drept centru de schimb al informațiilor privind poluanții organici persistenti, inclusiv al informațiilor furnizate de către părți și de către organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale.

(5) În sensul prezentei convenții, informațiile privind sănătatea și siguranța umană, precum și siguranța și protecția mediului nu sunt considerate confidențiale. Părțile care realizează schimburi de alte informații în vederea aplicării prezentei convenții respectă caracterul confidențial al informațiilor, după cum s-a stabilit de comun acord.

Articolul 10

Informarea, sensibilizarea și educarea publicului

(1) Fiecare parte, în limita mijloacelor de care dispune, promovează și facilitează:

- (a) sensibilizarea responsabililor politici și a factorilor de decizie cu privire la poluanții organici persistenți;
- (b) punerea la dispoziția publicului a tuturor informațiilor disponibile privind poluanții organici persistenți, luând în considerare dispozițiile incluse la articolul 9 alineatul (5);
- (c) elaborarea și punerea în aplicare, în special pentru femei, copii și categoriile mai puțin educate, a unor programe educaționale și de sensibilizare a publicului referitoare la poluanții organici persistenți și la efectele lor asupra sănătății umane și asupra mediului înconjurător, precum și la soluțiile alternative;
- (d) participarea publicului la abordarea problemei reprezentate de poluanții organici persistenți și de efectele lor asupra sănătății umane și asupra mediului înconjurător și la elaborarea de soluții adecvate, inclusiv posibilitățile de contribuții la nivel național pentru punerea în aplicare a prezentei convenții;
- (e) instruirea lucrătorilor, a oamenilor de știință, a profesorilor, a personalului tehnic și de conducere;
- (f) elaborarea și schimbul de materiale educaționale și de sensibilizare a publicului la nivel național și internațional;
- (g) elaborarea și punerea în aplicare a unor programe educaționale și de instruire a publicului la nivel național și internațional.

(2) Fiecare parte, în limita mijloacelor de care dispune, asigură accesul publicului la informațiile menționate la alineatul (1) și actualizarea informațiilor.

(3) Fiecare parte, în limita mijloacelor de care dispune, încurajează sectorul producător și utilizatorii profesionali să promoveze și să faciliteze furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) la nivel național și, după caz, la nivel subregional, regional și internațional.

(4) Pentru furnizarea informațiilor privind poluanții organici persistenți și soluțiile alternative, părțile pot apela la fișe tehnice de siguranță, rapoarte, mijloace media și alte mijloace de comunicare și stabilesc centre de informare la nivel național și regional.

(5) Fiecare parte acordă atenția cuvenită elaborării unor mecanisme, cum ar fi înregistrarea evacuărilor și a transferurilor de poluanți, în vederea colectării și a difuzării informațiilor

privind estimările cantităților anuale de substanțe chimice incluse în anexa A, B sau C care sunt emise sau eliminate.

Articolul 11

Cercetarea, dezvoltarea și monitorizarea

(1) În limita mijloacelor de care dispun, părțile încurajează și/sau întreprind, la nivel național și internațional, activități corespunzătoare de cercetare, dezvoltare, monitorizare și cooperare care vizează poluanții organici persistenți și, după caz, soluțiile alternative și poluanții organici persistenți potențiali, furnizând informații despre:

- (a) sursele și evacuările în mediul înconjurător;
- (b) prezența, nivelurile și tendințele la oameni și în mediul înconjurător;
- (c) propagarea, evoluția și transformarea în mediul înconjurător;
- (d) efectele asupra sănătății umane și a mediului înconjurător;
- (e) consecințele socio-economice și culturale;
- (f) reducerea și/sau eliminarea evacuărilor;
- (g) metodologiile armonizate pentru realizarea inventarului surselor generatoare și a tehnicilor analitice pentru măsurarea evacuărilor.

(2) Pentru inițierea activităților în conformitate cu alineatul (1), în măsura mijloacelor de care dispun, părțile:

- (a) sprijină și consolidează, după caz, programele internaționale, rețelele și organizațiile care au ca obiect definirea, realizarea, evaluarea și finanțarea cercetărilor, colectarea de date și monitorizarea lor, luând în considerare necesitatea de a reduce la minimum dublarea eforturilor;
- (b) sprijină eforturile naționale și internaționale care vizează îmbunătățirea capacităților naționale de cercetare științifică și tehnică, în special în țările în curs de dezvoltare și în țările cu economie în tranziție, și favorizează accesul la date și analize, precum și schimbul lor;
- (c) iau în considerare preocupările și necesitățile țărilor în curs de dezvoltare și ale celor cu economie în tranziție, în special necesitățile în materie de resurse financiare și tehnice, și cooperează în vederea îmbunătățirii capacităților de participare a acestor țări la eforturile menționate la literele (a) și (b);
- (d) întreprind cercetări care vizează reducerea efectelor poluanților organici persistenți asupra sănătății reproducerii;

- (e) pun la dispoziția publicului rezultatele activităților de cercetare, dezvoltare și monitorizare menționate la prezentul alineat, în timp util și la intervale regulate;
- (f) încurajează și/sau inițiază cooperarea în vederea stocării și a actualizării informațiilor obținute din activitățile de cercetare, dezvoltare și monitorizare.

Articolul 12

Asistența tehnică

(1) Părțile recunosc că furnizarea unei asistențe tehnice adecvate în timp util la cererea părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție este esențială pentru aplicarea cu succes a prezentei convenții.

(2) Părțile cooperează pentru a furniza în timp util o asistență tehnică adecvată părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție, pentru a le acorda ajutor, în funcție de necesitățile lor, în vederea dezvoltării și a îmbunătățirii mijloacelor de ducere la îndeplinire a obligațiilor ce le revin prin prezenta convenție.

(3) În această privință, asistența tehnică ce urmează a fi furnizată de către țările dezvoltate părți și de alte părți, în măsura mijloacelor de care dispun, cuprinde, după caz și după cum s-a stabilit de comun acord, o asistență tehnică pentru consolidarea capacităților de executare a obligațiilor care decurg din prezenta convenție. Conferința părților furnizează indicații suplimentare în acest sens.

(4) Părțile stabilesc, după caz, măsuri pentru furnizarea de asistență tehnică și pentru promovarea transferului de tehnologie părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție, în vederea punerii în aplicare a prezentei convenții. Respectivul măsuri includ înființarea unor centre regionale și subregionale pentru consolidarea capacităților și transferul de tehnologie în vederea sprijinirii părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție să își îndeplinească obligațiile ce le revin prin prezenta convenție. Conferința părților furnizează indicații suplimentare în acest sens.

(5) În sensul prezentului articol, părțile iau în considerare pe deplin în deciziile lor ce vizează asistența tehnică, nevoile specifice și situația specială a țărilor mai puțin dezvoltate și a țărilor insulare mici în curs de dezvoltare.

Articolul 13

Resurse financiare și mecanisme de finanțare

(1) Fiecare parte se angajează să furnizeze, în funcție de mijloacele de care dispune, un sprijin financiar și stimulente de natură financiară în ceea ce privește activitățile întreprinse la nivel național în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentei convenții, în conformitate cu planurile, prioritățile și programele naționale.

(2) Țările dezvoltate care sunt părți furnizează resurse financiare noi și suplimentare pentru a permite părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție să acopere totalitatea costurilor suplimentare generate de măsurile de punere în aplicare prin care își aduc la îndeplinire obligațiile impuse prin prezenta convenție, după cum s-a stabilit între o parte beneficiară și un organism care participă la mecanismul descris la alineatul (6). Alte părți pot oferi, de asemenea, astfel de resurse financiare în mod voluntar și în limita mijloacelor de care dispun. Ar trebui, de asemenea, încurajate și contribuțiile provenite din alte surse. Punerea în aplicare a acestor obligații ia în considerare nevoia de concordanță, anticipare, fluxul de fonduri realizat la timp și importanța repartizării sarcinilor între părțile contribuabile.

(3) Părțile care sunt țări dezvoltate, precum și alte părți, în limita mijloacelor de care dispun și în conformitate cu planurile, prioritățile și programele naționale, pot, de asemenea, furniza resurse financiare, iar părțile care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție pot obține resurse financiare pentru a le ajuta la punerea în aplicare a prezentei convenții și prin alte surse sau căi bilaterale, regionale sau multilaterale.

(4) Măsura în care părțile care sunt țări în curs de dezvoltare își îndeplinesc efectiv obligațiile ce le revin prin prezenta convenție depinde de măsura în care părțile care sunt țări dezvoltate își îndeplinesc angajamentele ce le revin prin prezenta convenție în legătură cu resursele financiare, asistența tehnică și transferul de tehnologie. Se ia în considerare pe deplin faptul că dezvoltarea economică și socială durabilă și eliminarea sărăciei reprezintă prioritățile absolute pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare, având în vedere și necesitatea de a proteja sănătatea umană și mediul înconjurător.

(5) În luarea deciziilor care vizează finanțarea, părțile iau pe deplin în considerare nevoile specifice și situația specială a țărilor cel mai puțin dezvoltate și a statelor insulare mici în curs de dezvoltare.

(6) Se definește un mecanism pentru furnizarea resurselor financiare adecvate și durabile pentru părțile care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economie în tranziție, cu titlul de donație sau concesiune, în vederea acordării sprijinului pentru punerea în aplicare a prezentei convenții. În sensul prezentei convenții, mecanismul va fi plasat sub autoritatea, după caz, și îndrumarea Conferinței părților, careia îi va raporta. Administrarea sa este încredințată unuia sau mai multor organisme, inclusiv organismelor internaționale existente, în conformitate cu deciziile Conferinței părților. Mecanismul va putea include, de asemenea, alte organisme care asigură asistență tehnică și financiară la nivel multilateral, regional și bilateral. Contribuțiile la acest mecanism se adaugă altor transferuri financiare către părțile care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție, după cum se menționează la alineatul (2) și în conformitate cu dispozițiile incluse la prezentul alineat.

(7) În conformitate cu obiectivele prezentei convenții și cu alineatul (6), Conferința părților adoptă, la prima sa reuniune, orientări adecvate care urmează a fi aplicate mecanismului și stabilește împreună cu organismul sau organismele participante la mecanismul financiar dispoziții care urmăresc punerea în aplicare a acestor orientări. Aceste orientări se referă, *inter alia*, la:

- (a) definirea priorităților în materie de politici, strategii și programe prioritare, precum și de criterii și orientări clare și detaliate privind condițiile de eligibilitate pentru accesul la resursele financiare și utilizarea acestora, inclusiv monitorizarea și evaluarea la intervale periodice a unei asemenea utilizări;
- (b) prezentarea în fața Conferinței părților de către un organism sau mai multe organisme a rapoartelor periodice privind corectitudinea și regularitatea procesului de finanțare a activităților necesare pentru punerea în aplicare a prezentei convenții;
- (c) promovarea metodelor, a mecanismelor și a dispozitivelor de finanțare bazate pe mai multe surse de finanțare;
- (d) modalități pentru determinarea într-un mod previzibil și clar a sumei de resurse financiare necesare și disponibile pentru punerea în aplicare a prezentei convenții, având în vedere faptul că eliminarea poluanților organici persistenți ar putea necesita finanțări susținute și condițiile în care respectiva sumă ar face obiectul unei examinări periodice;
- (e) modalități de furnizare către părțile interesate a unui ajutor pentru evaluarea necesităților, a informațiilor privind sursele de finanțare disponibile și a modurilor de finanțare, în vederea facilitării coordonării între ele.

(8) Conferința părților examinează, cel târziu la cea de-a doua sa reuniune și ulterior la intervale regulate, eficacitatea mecanismului instituit în conformitate cu prezentul articol, capacitatea sa de a răspunde nevoilor în schimbare ale părților care sunt țări în curs de dezvoltare sau cu economie în tranziție, criteriile și orientările menționate la alineatul (7), nivelul finanțării, precum și eficiența organismelor instituționale responsabile cu administrarea mecanismului de finanțare. Pe baza acestei examinări, Conferința părților adoptă măsurile necesare și, după caz, îmbunătățește eficiența mecanismului, formulând recomandări și orientări privind măsurile prin care se pot asigura resurse financiare adecvate și durabile pentru satisfacerea nevoilor părților.

Articolul 14

Dispoziții financiare provizorii

Structura instituțională a Fondului Mondial pentru Mediu, care funcționează în conformitate cu Instrumentul pentru

restructurarea Fondului Mondial pentru Mediu, reprezintă, cu titlu provizoriu, principalul organism însărcinat cu funcționarea mecanismului financiar menționat la articolul 13, pe o perioadă cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei convenții și prima reuniune a Conferinței părților sau până în momentul în care Conferința părților decide structura instituțională care va fi desemnată în conformitate cu articolul 13. Structura instituțională a Fondului Mondial pentru Mediu ar trebui să îndeplinească această funcție prin intermediul măsurilor operaționale care vizează poluanții organici persistenți, luând în considerare eventualitatea în care vor fi necesare noi dispoziții în acest sens.

Articolul 15

Comunicarea informațiilor

(1) Fiecare parte raportează Conferinței părților măsurile pe care le-a luat în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor prezentei convenții și eficacitatea unor asemenea măsuri pentru realizarea obiectivelor acesteia.

(2) Fiecare parte furnizează secretariatului:

- (a) date statistice privind cantitățile totale de substanțe chimice produse, importate și exportate, incluse la anexele A și B, sau o estimare realistă a acestor cantități;
- (b) în măsura posibilului, lista cu statele de la care s-a importat fiecare substanță și cu statele către care a exportat fiecare substanță.

(3) Comunicările se fac periodic și într-un format care urmează să fie decis de către Conferința părților la prima sa reuniune.

Articolul 16

Evaluarea eficacității

(1) La patru ani după intrarea în vigoare a prezentei convenții și la intervale periodice care urmează să fie decise de Conferința părților, aceasta evaluează eficacitatea prezentei convenții.

(2) În vederea facilitării unei asemenea evaluări, Conferința părților hotărăște, cu ocazia primei sale reuniuni, punerea în aplicare a dispozițiilor prin care i se va asigura accesul la datele de monitorizare comparabile privind prezența substanțelor chimice enumerate la anexele A, B și C și propagarea lor în mediu la nivel regional și mondial. Aceste dispoziții:

- (a) ar trebui puse în aplicare de către părți la nivel regional, după caz, în conformitate cu mijloacele tehnice și financiare de care dispun, folosind programele și mecanismele de monitorizare existente care favorizează armonizarea metodelor;

- (b) pot fi completate, după caz, luându-se în considerare diferențele dintre regiuni și capacitățile lor de desfășurare a activităților de monitorizare;
 - (c) prevăd întocmirea unor rapoarte în cadrul Conferinței părților privind rezultatele activităților de monitorizare la nivel regional și mondial, la intervale care urmează să fie stabilite de către Conferința părților.
- (3) Evaluarea prezentată la alineatul (1) se realizează pe baza informațiilor științifice, ecologice, tehnice și economice disponibile, inclusiv pe baza:
- (a) rapoartelor și a altor date de monitorizare furnizate în conformitate cu alineatul (2);
 - (b) rapoartelor naționale prezentate în conformitate cu articolul 15 și
 - (c) informațiilor referitoare la nerespectare, furnizate în conformitate cu procedurile stabilite în conformitate cu articolul 17.

Articolul 17

Nerespectarea

Conferința părților elaborează și aprobă, cât mai curând posibil, procedurile și mecanismele instituționale pentru determinarea cazurilor de nerespectare a dispozițiilor prezentei convenții și a măsurilor care trebuie luate cu privire la părțile care nu respectă prezenta convenție.

Articolul 18

Soluționarea litigiilor

- (1) Părțile soluționează orice litigiu dintre ele, legat de interpretarea sau de aplicarea prezentei convenții, prin negocieri sau prin orice alt mijloc amiabil, la alegerea lor.
- (2) În momentul ratificării, al acceptării, al aprobării ori al aderării la prezenta convenție sau în orice alt moment ulterior, orice parte care nu este o organizație regională de integrare economică poate declara în cadrul unui instrument scris transmis depozitarului că, pentru orice litigiu legat de interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, ea recunoaște ca obligatorii unul sau ambele mijloace definite mai jos de soluționare a litigiilor în relația cu o parte care acceptă aceeași obligație:
 - (a) arbitrajul, în conformitate cu procedurile care urmează să fie adoptate cât mai curând posibil de către Conferința părților și incluse într-o anexă;
 - (b) trimiterea litigiului în fața Curții Internaționale de Justiție.

(3) O parte care este o organizație regională de integrare economică poate face o declarație cu efect similar referitoare la arbitraj, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (2) litera (a).

(4) Orice declarație făcută în conformitate cu alineatul (2) sau (3) rămâne în vigoare până la data expirării termenului stipulat în respectiva declarație sau până la expirarea termenului de 3 luni de la data depunerii la depozitar a notificării scrise a revocării sale.

(5) Expirarea unei declarații, notificarea revocării unei declarații sau depunerea unei noi declarații nu afectează cu nimic procedura inițiată în fața unui tribunal arbitral ori în fața Curții Internaționale de Justiție, cu condiția ca părțile la litigiu să nu convină altfel.

(6) În cazul în care părțile implicate într-un litigiu nu au acceptat același mijloc de soluționare sau nici una dintre soluțiile prevăzute la alineatul (2) și în cazul în care acestea nu au putut soluționa litigiul în termen de 12 luni de la data prezentării notificării de către o parte către cealaltă parte cu privire la existența unui litigiu între ele, litigiul este supus unei comisii de conciliere, la cererea oricăreia dintre părțile la litigiu. Comisia de conciliere prezintă un raport cu recomandări. Procedurile suplimentare privind comisia de conciliere vor fi incluse într-o anexă care va fi adoptată de către Conferința părților cel târziu cu ocazia celei de-a doua reuniuni a sale.

Articolul 19

Conferința părților

- (1) Se instituie o Conferință a părților.
- (2) Prima reuniune a Conferinței părților este convocată de directorul executiv al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, în cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții. Ulterior, reuniunile ordinare ale Conferinței părților vor avea loc la intervale periodice stabilite de aceasta.
- (3) Se pot convoca în orice moment reuniuni extraordinare ale Conferinței părților în cazul în care aceasta consideră necesar sau la cererea scrisă a uneia dintre părți, cu condiția ca această cerere să fie susținută de cel puțin o treime din numărul părților.
- (4) Conferința părților decide și adoptă prin consens, la prima sa reuniune, regulamentul de procedură și regulamentul financiar, precum și regulamentele oricăror organisme subsidiare și dispozițiile financiare care reglementează funcționarea secretariatului.
- (5) Conferința părților urmărește și evaluează în permanență aplicarea prezentei convenții. Ea îndeplinește funcțiile care îi revin prin prezenta convenție și, în acest scop:
 - (a) creează, în conformitate cu alineatul (6), organismele subsidiare considerate necesare pentru aplicarea prezentei convenții;

(b) cooperează, după caz, cu organizațiile internaționale și organismele interguvernamentale și neguvernamentale competente;

(c) analizează periodic toate informațiile puse la dispoziția părților în conformitate cu articolul 15 și evaluează eficacitatea dispozițiilor articolului 3 alineatul (2) litera (b) punctul (iii);

(d) examinează și ia orice altă măsură necesară pentru realizarea obiectivelor prezentei convenții.

(6) Cu ocazia primei sale reuniuni, Conferința părților înființează un organism auxiliar denumit Comitetul de studiu al poluanților organici persistenți, care își exercită funcțiile ce îi revin prin prezenta convenție. În acest sens:

(a) membrii Comitetului de studiu al poluanților organici persistenți sunt numiți de către Conferința părților. Comitetul de studiu este compus din specialiști în evaluarea și gestiunea substanțelor chimice, desemnați de către guverne. Membrii Comitetului de studiu sunt numiți pe baza unei repartizări geografice echitabile;

(b) Conferința părților decide mandatul, organizarea și funcționarea Comitetului de studiu;

(c) Comitetul de studiu depune toate eforturile în vederea adoptării prin consens a recomandărilor sale. În cazul în care toate eforturile pentru obținerea consensului rămân fără rezultat și nu se poate obține un consens, recomandările sunt adoptate, în ultimă instanță, cu votul unei majorități de două treimi din numărul membrilor prezenți și votanți.

(7) Conferința părților evaluează, cu ocazia celei de-a treia reuniuni a sa, necesitatea continuării aplicării procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (b), precum și eficacitatea acesteia.

(8) Organizația Națiunilor Unite, instituțiile sale specializate și Agenția Internațională pentru Energia Atomică, precum și orice stat care nu este parte la prezenta convenție pot participa la reuniunile Conferinței părților în calitate de observatori. Orice agenție sau organism național ori internațional, guvernamental sau neguvernamental, competent în domeniile reglementate de prezenta convenție și care a informat secretariatul în legătură cu dorința sa de a fi reprezentat la o reuniune a Conferinței părților în calitate de observator, poate fi admis ca participant la respectiva reuniune, cu excepția cazului în care cel puțin o treime din numărul părților se opune. Admiterea și participarea observatorilor trebuie să fie în conformitate cu regulamentul de procedură adoptat de Conferința părților.

Articolul 20

Secretariatul

(1) Se instituie un secretariat.

(2) Funcțiile secretariatului sunt următoarele:

(a) organizarea reuniunilor Conferinței părților și ale organelor sale subsidiare și furnizarea serviciilor solicitate de către acestea;

(b) facilitarea acordării de asistență către părți, în special către părțile care sunt țări în curs de dezvoltare sau țări cu economie în tranziție, la cerere, în vederea punerii în aplicare a prezentei convenții;

(c) asigurarea coordonării necesare cu secretariatele altor organisme internaționale competente;

(d) elaborarea și punerea la dispoziția părților a rapoartelor periodice bazate pe informațiile primite în conformitate cu articolul 15, precum și pe alte informații disponibile;

(e) stabilirea, sub supravegherea Conferinței părților, a modalităților administrative și contractuale care ar putea fi necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale într-un mod eficient; și

(f) îndeplinirea altor sarcini de secretariat prevăzute de prezenta convenție și a oricărei alte funcții care i-ar putea fi încredințată de către Conferința părților.

(3) Funcțiile de secretariat ale prezentei convenții sunt asigurate de către directorul executiv al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, cu excepția cazului în care Conferința părților decide, cu o majoritate de trei sferturi din numărul părților prezente și votante, să încredințeze funcțiile de secretariat uneia sau mai multor organizații internaționale.

Articolul 21

Modificările aduse prezentei convenții

(1) Orice parte poate propune modificări la prezenta convenție.

(2) Modificările la prezenta convenție se adoptă în cadrul unei reuniuni a Conferinței părților. Textul oricărei propuneri de modificare este comunicat părților de către secretariat cu cel puțin 6 luni înaintea reuniunii în cadrul căreia aceasta este prezentată spre adoptare. Secretariatul comunică, de asemenea, propunerile de modificare semnatarilor prezentei convenții și, cu titlu informativ, depozitarului.

(3) Părțile depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la un acord, prin consens, cu privire la orice propunere de modificare a prezentei convenții. În cazul în care toate eforturile în vederea atingerii consensului se dovedesc a fi inutile și nu se ajunge la nici un acord, modificarea este adoptată, în ultimă instanță, prin votul unei majorități de trei sferturi din numărul părților prezente și votante.

(4) Depozitarul comunică modificarea tuturor părților în vederea ratificării, a acceptării sau a aprobării.

(5) Ratificarea, acceptarea sau aprobarea unei modificări este notificată în scris depozitarului. Orice modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare pentru părțile care au acceptat-o în a nouăzecea zi de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare de către cel puțin trei sferturi din numărul părților. Ulterior, modificarea intră în vigoare pentru orice parte în a nouăzecea zi de la data depunerii de către respectiva parte a instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare a modificării.

Articolul 22

Adoptarea și modificarea anexelor

(1) Anexele la prezenta convenție fac parte integrantă din aceasta și, cu excepția cazului în care se prevede altfel, o trimitere la prezenta convenție constituie în același timp o trimitere la oricare dintre anexele la aceasta.

(2) Orice nouă anexă se limitează la probleme de procedură și la probleme cu caracter științific, tehnic sau administrativ.

(3) Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta convenție sunt reglementate de următoarea procedură:

(a) anexele suplimentare sunt propuse și adoptate în conformitate cu procedura stabilită la articolul 21 alineatele (1), (2) și (3);

(b) orice parte care nu este în măsură să accepte o anexă suplimentară notifică în scris acest fapt depozitarului, în termen de un an de la data comunicării de către depozitar a adoptării anexei suplimentare. Depozitarul informează, fără întârziere, toate părțile, cu privire la notificarea primită. O parte poate retrage în orice moment o notificare anterioară de neacceptare cu privire la o anexă suplimentară, iar anexa respectivă intră în vigoare începând cu respectivul moment, pentru respectiva parte, sub rezerva dispozițiilor literei (c);

(c) la expirarea termenului de un an de la data comunicării de către depozitar a adoptării unei anexi suplimentare, anexa respectivă intră în vigoare pentru toate părțile care nu au transmis o notificare în conformitate cu dispozițiile literei (b).

(4) Propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a modificărilor la anexa A, B sau C sunt supuse aceleiași proceduri ca propunerea, adoptarea și intrarea în vigoare a anexelor suplimentare la prezenta convenție, excepție făcând o modificare la anexa A, B sau C, care nu intră în vigoare pentru o parte care a făcut o declarație referitoare la modificările la aceste anexe în conformitate cu articolul 25 alineatul (4), caz în care o asemenea modificare intră în vigoare pentru respectiva parte în a nouăzecea zi de la data depunerii la depozitar a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare cu privire la respectiva modificare.

(5) Se aplică următoarea procedură în cazul propunerii, al adoptării și al intrării în vigoare a oricărei modificări la anexa D, E sau F:

(a) modificările sunt propuse în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21 alineatele (1) și (2);

(b) părțile adoptă decizii cu privire la oricare modificare la anexa D, E sau F prin consens;

(c) orice decizie de modificare a anexei D, E sau F este comunicată de îndată părților de către depozitar. Respectiva modificare intră în vigoare pentru toate părțile la data indicată în decizie.

(6) În cazul în care o anexă suplimentară sau o modificare adusă unei anexi se referă la o modificare la prezenta convenție, respectiva anexă suplimentară sau modificare nu intră în vigoare decât atunci când intră în vigoare modificarea la prezenta convenție.

Articolul 23

Dreptul de vot

(1) Fiecare parte la prezenta convenție dispune de un vot, sub rezerva dispozițiilor alineatului (2).

(2) O organizație regională de integrare economică, pentru a-și exercita dreptul de vot în domeniile care intră în competența sa, dispune de un număr de voturi egal cu numărul de state membre ale sale care sunt părți la prezenta convenție. Organizația nu își exercită dreptul de vot în cazul în care unul dintre statele sale membre îl exercită pe al său și invers.

Articolul 24

Semnarea

Prezenta convenție este deschisă pentru semnare tuturor statelor și organizațiilor regionale de integrare economică la Stockholm, la 23 mai 2001, și la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, între 24 mai 2001 și 22 mai 2002.

*Articolul 25***Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea**

(1) Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele membre și de către organizațiile regionale de integrare economică. Ea este deschisă spre aderare statelor și organizațiilor regionale de integrare economică începând cu ziua următoare datei la care este închisă pentru semnare. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la depozitar.

(2) Oricărei organizații regionale de integrare economică ce devine parte la prezenta convenție fără ca nici unul dintre statele sale membre să fie părți la aceasta îi revin toate obligațiile menționate în prezenta convenție. În cazul în care unul sau mai multe state membre ale uneia dintre aceste organizații sunt părți la prezenta convenție, organizația și statele sale membre convin cu privire la responsabilitățile care le revin în temeiul prezentei convenții. În acest caz, organizația și statele sale membre nu sunt abilitate să exercite în același timp drepturile care le revin, prevăzute în prezenta convenție.

(3) În instrumentele lor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, organizațiile regionale de integrare economică indică limitele competenței lor în domeniile reglementate de prezenta convenție. Respectivul organizații îl informează, de asemenea, pe depozitar, care comunică, la rândul său, părților orice modificări relevante ale limitelor competenței lor.

(4) În instrumentul său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice parte poate declara că, în ceea ce o privește, orice modificare adusă anexei A, B sau C intră în vigoare numai după depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare cu privire la respectiva modificare.

*Articolul 26***Intrarea în vigoare**

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(2) Pentru fiecare stat sau organizație regională de integrare economică ce ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta

convenție după depunerea celui de-al cincizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, prezenta convenție intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii de către respectivul stat sau de către respectiva organizație a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), instrumentul depus de o organizație regională de integrare economică nu este considerat drept un instrument suplimentar față de cele depuse deja de către statele membre ale organizației respective.

*Articolul 27***Rezerve**

Nu se poate exprima nici o rezervă la adresa prezentei convenții.

*Articolul 28***Denunțarea**

(1) După expirarea unei perioade de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții pentru o anumită parte, partea în cauză poate denunța în orice moment prezenta convenție prin intermediul unei notificări scrise transmise depozitarului.

(2) Denunțarea produce efecte la expirarea unei perioade de un an de la data primirii de către depozitar a notificării de denunțare sau la orice dată ulterioară prevăzută în notificarea de denunțare.

*Articolul 29***Depozitarul**

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentei convenții.

*Articolul 30***Texte autentice**

Originalul prezentei convenții, ale cărei versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt în mod egal autentice, este depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

DREPT CARE subsemnații, pe deplin autorizați în acest sens, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Stockholm, douăzeci și două mai două mii unu.

ANEXA A

ELIMINARE

Partea I

Substanța chimică	Activitate	Derogare specifică
Aldrin* Nr. CAS: 309-00-2	Producere	—
	Utilizare	Ectoparazitar local Insecticid
Clordan* Nr. CAS: 57-74-9	Producere	În conformitate cu autorizația părților înscrise în registru
	Utilizare	Ectoparazitar local Insecticid Termiticid Termiticid pentru clădiri și baraje Termiticid pentru drumuri Aditiv în adezivii de placaj
Dieldrin* Nr. CAS: 60-57-1	Producere	—
	Utilizare	Activități agricole
Endrin* Nr. CAS: 72-20-8	Producere	—
	Utilizare	—
Heptaclor* Nr. CAS: 76-44-8	Producere	—
	Utilizare	Termiticid Termiticid pentru șarpantele caselor Termiticid (subteran) Tratarea lemnului Dispozitivele de cablu subterane
Hexaclorbenzen Nr. CAS: 118-74-1	Producere	În conformitate cu autorizația părților înscrise în registru
	Utilizare	Produs intermediar Solvent în pesticide Intermediar într-o situație delimitată într-un sistem închis
Mirex* Nr. CAS: 2385-85-5	Producere	În conformitate cu autorizația părților înscrise în registru
	Utilizare	Termiticid
Toxafen* Nr. CAS: 8001-35-2	Producere	—
	Utilizare	—
Bifenili policlorurați (PCB)*	Producere	—
	Utilizare	Articole în circulație în conformitate cu dispozițiile părții II din prezenta anexă

Note:

- (i) În afara cazului în care se specifică altfel în convenție, cantitățile de substanță chimică prezente neintenționat în produse și articole sub formă de urme de contaminanți nu sunt considerate semnificative pentru a fi incluse în prezenta anexă.
- (ii) Prezenta notă nu trebuie să fie considerată o derogare specifică pentru producere sau utilizare în sensul articolului 3 alineatul (2). Cantitățile de substanță chimică prezente ca părți componente ale articolelor fabricate sau deja în utilizare înainte sau la data intrării în vigoare a obligației relevante referitoare la respectiva substanță chimică nu sunt considerate semnificative pentru a fi incluse în prezenta anexă, cu condiția ca partea să fi adus la cunoștința secretariatului faptul că un anumit tip de articol este în continuare în utilizare pe teritoriul respectivei părți. Secretariatul pune notificările în cauză la dispoziția publicului.
- (iii) Prezenta notă, care nu se aplică substanțelor chimice a căror denumire este urmată de un asterisc în coloana „Substanță chimică” din partea I a prezentei anexe, nu trebuie considerată o derogare specifică pentru producere sau utilizare în sensul articolului 3 alineatul (2). Dat fiind faptul că se presupune că substanța chimică în cauză nu va ajunge la oameni și în mediul înconjurător în cantități semnificative în timpul producției și al utilizării unui intermediar într-o zonă delimitată într-un sistem închis, partea, care înștiințează secretariatul în legătură cu acest lucru, poate autoriza producerea și utilizarea ca intermediar într-o zonă delimitată într-un sistem închis a unor cantități din substanța chimică inclusă în prezenta anexă și transformată chimic în cursul procesului de fabricare a altor substanțe chimice care, din punctul de vedere al criteriilor enunțate la punctul 1 din anexa D, nu manifestă caracteristicile poluanților organici persistenți. Respectiva notificare include informații referitoare la producția totală și la utilizarea respectivei substanțe chimice sau o estimare realistă a informațiilor în cauză, precum și informații cu privire la natura procesului în zona delimitată într-un sistem închis, inclusiv cantitatea de poluant organic persistent utilizată ca material inițial netransformat și prezent sub formă de urme de contaminanți, în mod neintenționat, în produsul final. Respectiva procedură se aplică cu excepția cazului în care există o dispoziție contrară în prezenta anexă. Secretariatul pune aceste notificări la dispoziția Conferinței părților și a publicului. Respectiva producere sau utilizare nu este considerată ca fiind o derogare specifică pentru producere sau utilizare. Respectiva producere sau utilizare încetează după o perioadă de 10 ani, cu excepția cazului în care partea implicată adresează o nouă notificare secretariatului, situație în care perioada este prelungită cu încă 10 ani, cu excepția cazului în care Conferința părților, după o examinare a producerii și a utilizării, decide altfel. Procedura de notificare poate fi repetată.
- (iv) Părțile care au înregistrat derogările care le privesc, în conformitate cu articolul 4, se pot folosi de toate derogările specifice din prezenta anexă, cu excepția utilizării bifenililor policlorurați în articolele în utilizare, în conformitate cu dispozițiile părții II din prezenta anexă, derogare de care se pot folosi toate părțile.

Partea II*Bifenili policlorurați*

Fiecare parte:

- (a) în ceea ce privește eliminarea utilizării bifenililor policlorurați în echipamente (de exemplu, transformatoare, condensatoare sau alte recipiente care conțin lichide) până în anul 2025, sub rezerva examinării de către Conferința părților, va întreprinde acțiuni în conformitate cu următoarele priorități:
- (i) va face eforturi susținute pentru identificarea, etichetarea și scoaterea din circulație a echipamentelor care conțin bifenili policlorurați într-o concentrație mai mare de 10 % și într-un volum mai mare de 5 litri;
- (ii) va face eforturi susținute pentru identificarea, etichetarea și scoaterea din circulație a echipamentelor care conțin bifenili policlorurați într-o concentrație mai mare de 0,05 % și într-un volum mai mare de 5 litri;
- (iii) se va strădui să identifice și să scoată din circulație echipamentele care conțin bifenili policlorurați într-o concentrație mai mare de 0,005 % și într-un volum mai mare de 0,05 litri;
- (b) în conformitate cu prioritățile enunțate la litera (a), va promova următoarele măsuri care urmăresc reducerea expunerilor și a riscului în vederea controlării utilizării bifenililor policlorurați:
- (i) va folosi substanța numai în echipamente intacte care nu prezintă orificii de scurgere și numai în zone unde riscul de emisie în mediul înconjurător poate fi redus la minimum și remediat rapid;
- (ii) nu va folosi substanța în echipamente situate în locurile care au legătură cu producerea sau tratarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale;

- (iii) atunci când substanța este folosită în zone populate, inclusiv școli și spitale, se vor lua toate măsurile necesare pentru prevenirea defecțiunilor electrice care ar putea provoca un incendiu și se vor inspecta periodic echipamentele pentru a se identifica eventualele scurgeri;
- (c) fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3 alineatul (2), se va asigura că echipamentele care conțin bifenili policlorurați și care prezintă caracteristicile descrise la litera (a) nu sunt exportate sau importate decât în scopul unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic a deșeurilor;
- (d) cu excepția operațiunilor de întreținere, nu va permite recuperarea în scopul refolosirii în alte echipamente a lichidelor cu o concentrație de bifenili policlorurați mai mare de 0,005 %;
- (e) va face eforturi susținute pentru realizarea unei gestiuni raționale din punct de vedere ecologic a deșeurilor de lichide care conțin bifenili policlorurați într-o concentrație mai mare de 0,005 %, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1), cât mai curând posibil, dar cel târziu până în anul 2028, sub rezerva examinării de către Conferința părților;
- (f) în locul notei (ii) din partea I a prezentei anexe, va încerca să identifice alte articole a căror concentrație de bifenili policlorurați depășește 0,005 % (de exemplu, învelișuri pentru cabluri, materiale de ștemuire, obiecte vopsite) și să le gestioneze în conformitate cu articolul 6 alineatul (1);
- (g) va întocmi un raport, o dată la cinci ani, referitor la progresul înregistrat în eliminarea bifenililor policlorurați și îl va prezenta Conferinței părților în conformitate cu articolul 15;
- (h) rapoartele menționate la litera (g) vor fi examinate, după caz, de către Conferința părților în cadrul examinărilor bifenililor policlorurați. Conferința părților va examina progresul înregistrat în eliminarea bifenililor policlorurați la un interval de cinci ani sau la un interval diferit, după caz, luând în considerare rapoartele menționate anterior.
-

ANEXA B

RESTRIȚII

Partea I

Substanța chimică	Activitate	Scop acceptabil sau derogare specifică
DDT (1-1-1-triclor-2,2-bis(4-clorfenil)etan) Nr. CAS: 50-29-3	Producere	Scop acceptabil: Utilizare în combaterea vectorilor în conformitate cu partea II a prezentei anexă Derogare specifică: Intermediar în producția de dicofol Produs intermediar
	Utilizare	Scop acceptabil: Utilizare în combaterea vectorilor în conformitate cu partea II din prezenta anexă Derogare specifică: Producția de dicofol Produs intermediar

Note:

- (i) În afara cazului în care se specifică altfel în convenție, cantitățile de substanță chimică prezente neintenționat în produse și articole sub formă de urme de contaminanți nu sunt considerate semnificative pentru a fi incluse în prezenta anexă.
- (ii) Prezenta notă nu trebuie să fie considerată o derogare specifică sau într-un scop acceptabil pentru producere sau utilizare în sensul articolului 3 alineatul (2). Cantitățile de substanță chimică prezente ca părți componente ale articolelor fabricate sau deja în utilizare înainte sau la data intrării în vigoare a obligației relevante referitoare la respectiva substanță chimică nu sunt considerate semnificative pentru a fi incluse în prezenta anexă, cu condiția ca partea să fi adus la cunoștința secretariatului faptul că un anumit tip de articol este în continuare în utilizare pe teritoriul respectivei părți. Secretariatul pune notificările în cauză la dispoziția publicului.
- (iii) Prezenta notă, nu trebuie considerată o derogare specifică pentru producere sau utilizare în sensul articolului 3 alineatul (2). Dat fiind faptul că se presupune că substanța chimică în cauză nu va ajunge la oameni și în mediul înconjurător în cantități semnificative în timpul producției și al utilizării unui intermediar într-o zonă delimitată într-un sistem închis, partea, care înștiințează secretariatul în legătură cu acest lucru, poate autoriza producerea și utilizarea ca intermediar într-o zonă delimitată într-un sistem închis a unor cantități din substanța chimică inclusă în prezenta anexă și transformată chimic în cursul procesului de fabricare a altor substanțe chimice care, din punctul de vedere al criteriilor enunțate la punctul 1 din anexa D, nu manifestă caracteristicile poluanților organici persistenți. Respectiva notificare include informații referitoare la producția totală și la utilizarea respectivei substanțe chimice sau o estimare realistă a informațiilor în cauză, precum și informații cu privire la natura procesului în zona delimitată într-un sistem închis, inclusiv cantitatea de poluant organic persistent utilizată ca material inițial netransformat și prezent sub formă de urme de contaminanți, în mod neintenționat, în produsul final. Respectiva procedură se aplică cu excepția cazului în care există o dispoziție contrară în prezenta anexă. Secretariatul pune aceste notificări la dispoziția Conferinței părților și a publicului. Respectiva producere sau utilizare nu este considerată ca fiind o derogare specifică pentru producere sau utilizare. Respectiva producere sau utilizare încetează după o perioadă de 10 ani, cu excepția cazului în care partea implicată adresează o nouă notificare secretariatului, situație în care perioada este prelungită cu încă 10 ani, cu excepția cazului în care Conferința părților, după o examinare a producerii și a utilizării, decide altfel. Procedura de notificare poate fi repetată.
- (iv) Părțile care au înregistrat derogările care le privesc în conformitate cu articolul 4 se pot folosi de toate derogările specifice din prezenta anexă.

Partea II

DDT (1,1,1-triclor-2,2-bis(4-clorfenil)etan)

1. Producerea și utilizarea DDT-ului vor fi eliminate, cu excepția părților care au anunțat secretariatul cu privire la intenția lor de producere și/sau de utilizare a acestuia. Se întocmește un Registru DDT și se pune la dispoziția publicului. Secretariatul este cel care păstrează Registrul DDT.

2. Fiecare parte care produce și/sau utilizează DDT va limita producerea și/sau utilizarea acestuia doar la combaterea vectorilor patogeni în conformitate cu recomandările și orientările Organizației Mondiale a Sănătății referitoare la utilizarea DDT-ului și numai atunci când nu există soluții alternative locale sigure, eficiente și accesibile pentru partea în cauză.
 3. În cazul în care o parte care nu figurează în Registrul DDT decide că are nevoie de DDT pentru combaterea vectorilor patogeni, aceasta va anunța secretariatul cât mai curând posibil în vederea adăugării numelui său în Registrul DDT. În același timp, partea în cauză notifică Organizația Mondială a Sănătății în acest sens.
 4. O dată la trei ani, fiecare parte care utilizează DDT furnizează secretariatului și Organizației Mondiale a Sănătății informații privind cantitatea folosită, condițiile de utilizare și interesul acordat strategiei profilactice a respectivei părți, într-un format care va fi decis de către Conferința părților în consultanță cu Organizația Mondială a Sănătății.
 5. În scopul reducerii și, în cele din urmă, al eliminării utilizării DDT-ului, Conferința părților încurajează:
 - (a) elaborarea și punerea în aplicare de către fiecare parte care folosește DDT a unui plan de acțiune în cadrul planului de punere în aplicare menționat la articolul 7. Planul de acțiune include:
 - (i) elaborarea unor mecanisme de reglementare și de altă natură pentru a se asigura că utilizarea DDT-ului se limitează la combaterea vectorilor patogeni;
 - (ii) utilizarea unor produse, a unor metode și a unor soluții alternative corespunzătoare, inclusiv a unor strategii de gestiune a rezistenței, pentru a se asigura că aceste soluții rămân eficiente;
 - (iii) măsurile pentru îmbunătățirea mijloacelor de asigurare a sănătății și reducerea riscului de apariție a bolilor;
 - (b) promovarea de către părți, în limita mijloacelor de care dispun, a cercetării și a dezvoltării în domeniul substanțelor chimice și al produselor nechimice, a metodelor și a soluțiilor alternative sigure pentru părțile care folosesc DDT, în funcție de situația respectivelor țări, în scopul reducerii problemelor de ordin uman și economic produse de o anumită boală. Factorii care vor fi promovați pentru studierea soluțiilor alternative sau a combinațiilor de soluții alternative vor include riscurile pentru sănătatea umană și implicațiile ecologice ale acestor soluții alternative. Soluțiile alternative viabile pentru DDT trebuie să prezinte un risc mai redus pentru sănătatea umană și mediul înconjurător, să fie adecvate pentru combaterea bolilor în funcție de situația fiecărei părți și să fie susținute cu date de monitorizare.
 6. Începând cu prima reuniune și, ulterior, cel puțin o dată la trei ani, Conferința părților evaluează, în consultanță cu Organizația Mondială a Sănătății, necesitatea de a utiliza DDT-ul pentru combaterea vectorilor patogeni, pe baza informațiilor științifice, tehnice, ecologice și economice disponibile, în special:
 - (a) producerea și utilizarea DDT-ului și condițiile enunțate la alineatul (2);
 - (b) disponibilitatea, relevanța și aplicarea soluțiilor alternative pentru DDT;
 - (c) progresul realizat în îmbunătățirea capacității țărilor de a adopta în siguranță aceste soluții alternative.
 7. O parte poate, în orice moment, să se retragă din Registrul DDT printr-o notificare scrisă adresată secretariatului. Retragerea intră în vigoare la data specificată în notificare.
-

ANEXA C

PRODUCERE NEINTENȚIONATĂ**Partea I: Poluanții organici persistenți supuși cerințelor enunțate la articolul 5**

Prezenta anexă se aplică următorilor poluanți organici persistenți atunci când se formează și se emit în mod neintenționat din surse antropice:

Substanță chimică

Dibenzo-*p*-dioxine policlorurate și dibenzofurani (PCDD/PCDF)

Hexaclorbenzen (HCB) (Nr. CAS: 118-74-1)

Bifenili policlorurați (PCB)

Partea II: Categoriile de surse

Dibenzo-*p*-dioxinele policlorurate și dibenzofuranii, hexaclorbenzenul și bifenilii policlorurați se formează și sunt emiși în mod neintenționat în urma proceselor termice în care sunt folosite materii organice și clor, ca urmare a arderii incomplete sau a reacțiilor chimice. Următoarele categorii de surse industriale au un potențial relativ ridicat de producere și evacuare a acestor substanțe în mediul înconjurător:

- (a) incineratoarele de deșeuri, inclusiv incineratoarele comune de deșeuri urbane, periculoase sau medicale, sau cele de nămoluri de epurare;
- (b) cuptoare de ciment în care sunt arse deșeuri periculoase;
- (c) producerea de celuloză prin folosirea clorului elementar sau a substanțelor chimice care generează clor elementar pentru procesul de înălbire;
- (d) următoarele procese termice din industria metalurgică:
 - (i) producția secundară de cupru;
 - (ii) utilajele de sinterizare din industria metalurgică;
 - (iii) producția secundară de aluminiu;
 - (iv) producția secundară de zinc.

Partea III: Categoriile de surse

Dibenzo-*p*-dioxinele policlorurate și dibenzofuranii, hexaclorbenzenul și bifenilii policlorurați se pot forma și pot fi emiși în mod neintenționat și din următoarele categorii de surse:

- (a) arderea în aer liber a deșeurilor, inclusiv a celor aflate în depozite de deșeuri;
- (b) alte procese termice din industria metalurgică ce nu sunt menționate în partea II;
- (c) sursele de ardere casnice;
- (d) arderea combustibililor fosili în cazanele centralelor și cazanele industriale;
- (e) instalații de ardere pentru lemn și alți combustibili din biomasă;
- (f) procese specifice de producere a substanțelor chimice în urma cărora sunt emiși în mod neintenționat poluanți organici persistenți, în special producerea de clorfenoli și de cloranil;
- (g) crematorii;

- (h) autovehicule, în special cele care utilizează benzina cu plumb;
- (i) distrugerea resturilor animaliere;
- (j) vopsirea textilelor sau a pieilor (cu cloranil) și finisarea (cu extracție alcalină);
- (k) instalații de distrugere pentru vehiculele care și-au încheiat ciclul de viață;
- (l) încălzirea lentă a cablurilor din cupru;
- (m) rafinările pentru deșeurile de petrol.

Partea IV: Definiții

1. În sensul prezentei anexa:
 - (a) „bifenilii policlorurați” reprezintă compuși aromatici structurați în așa fel încât atomii de hidrogen ai moleculei de bifenil (două inele de benzen legate printr-o singură legătură carbon-carbon) să poată fi înlocuiți de un număr de cel mult 10 atomi de clor;
 - (b) „dibenzo-*p*-dioxinele policlorurate” și „dibenzofuranii policlorurați” reprezintă compuși aromatici tricyclici formați din două inele de benzen legate de doi atomi de oxigen în cazul dibenzo-*p*-dioxinelor policlorurate și de un atom de oxigen și o legătură carbon-carbon în cazul dibenzofuranilor policlorurați, ai căror atomi de hidrogen ar putea fi înlocuiți de un număr de cel mult opt atomi de clor.
2. În prezenta anexă, toxicitatea dibenzo-*p*-dioxinelor policlorurate și a dibenzofuranilor este exprimată prin folosirea conceptului de „echivalență toxică”, ce măsoară activitatea toxică relativă de tipul dioxină a diferitelor substanțe de genul dibenzo-*p*-dioxinelor policlorurate și al dibenzofuranilor, precum și al bifenililor policlorurați coplanari față de 2,3,7,8-tetraclor-dibenzo-*p*-dioxină. Valorile factorului de echivalență toxică ce urmează să fie folosit în sensul prezentei convenții trebuie să fie conforme cu standardele internaționale acceptate, începând cu valorile factorului de echivalență toxică pentru mamifere, stabilit de către Organizația Mondială a Sănătății pentru dibenzo-*p*-dioxinele policlorurate și dibenzofurani și bifenilii policlorurați coplanari. Concentrațiile sunt exprimate în echivalență toxică.

Partea V: Orientări generale privind cele mai bune tehnici disponibile și cele mai bune practici de mediu

Prezenta parte conține orientările generale adresate părților privind prevenirea și reducerea evacuărilor de substanțe chimice enumerate în partea I.

A. Măsuri generale de prevenire referitoare la cele mai bune tehnici disponibile și la cele mai bune practici de mediu

Analiza metodelor de prevenire a producerii și a evacuărilor de substanțe chimice enumerate la partea I ar trebui considerată prioritară. Măsurile utile ar putea să includă:

- (a) utilizarea unei tehnologii care produce cantități reduse de deșeuri;
- (b) utilizarea substanțelor chimice cu un grad redus de pericolozitate;
- (c) promovarea recuperării și a reciclării deșeurilor și a substanțelor generate (produse) și utilizate în cadrul proceselor;
- (d) înlocuirea materiilor prime care sunt poluanți organici persistenti sau care prezintă o legătură directă cu emisia de poluanți organici persistenti de la sursă;
- (e) programe de bună gestiune și întreținere preventivă;
- (f) îmbunătățirea metodelor de gestionare a deșeurilor în scopul încetării arderilor acestora în aer liber sau sub alte forme necontrolate, inclusiv în depozitele de deșeuri. Atunci când se analizează propunerile de creare a unor noi instalații de eliminare a deșeurilor, ar trebui să se ia în considerare soluții alternative precum: activitățile care vizează reducerea la minimum a producerii de deșeuri urbane și medicale, inclusiv recuperarea resurselor, reutilizarea, reciclarea, separarea deșeurilor și promovarea produselor care generează mai puține deșeuri. În această privință, ar trebui să se ia în considerare cu atenție problemele de sănătate publică;
- (g) reducerea la minimum a substanțelor chimice care apar drept contaminanți în produse;

(h) evitarea clorului elementar sau a substanțelor chimice care generează clor elementar pentru înălbire.

B. *Cele mai bune tehnici disponibile*

Conceptul de „cele mai bune tehnici disponibile” nu vizează prescrierea unei anumite tehnici sau tehnologii, ci ia în considerare caracteristicile tehnice ale instalației respective, amplasarea geografică și condițiile locale de mediu. Tehnicile de control adecvate pentru reducerea evacuărilor de substanțe chimice enumerate în partea I sunt în general aceleași. Pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, ar trebui să se acorde o importanță deosebită, atât în general, cât și în cazuri specifice, următorilor factori, luând în considerare costurile și beneficiile potențiale ale măsurii avute în vedere și considerațiile de prevedere și preventive:

(a) Considerații generale:

- (i) natura, efectele și masa evacuărilor respective: tehnicile ar putea varia în funcție de dimensiunea sursei;
- (ii) data punerii în funcțiune a instalațiilor noi sau existente;
- (iii) timpul necesar pentru introducerea celor mai bune tehnici disponibile;
- (iv) consumul și natura materiilor prime utilizate în procesul respectiv și eficiența energetică a acestui proces;
- (v) necesitatea prevenirii sau a reducerii la minimum a impactului total al evacuărilor în mediul înconjurător și a riscurilor reprezentate de acestea pentru mediu;
- (vi) necesitatea prevenirii accidentelor și a reducerii la minimum a eventualelor consecințe ale acestora asupra mediului înconjurător;
- (vii) necesitatea protecției sănătății lucrătorilor și a asigurării siguranței la locul de muncă;
- (viii) procedee, instalații și metode de exploatare comparabile care au fost testate cu succes la scară industrială;
- (ix) progrese tehnologice și evoluția cunoștințelor științifice.

(b) Măsuri generale de reducere a evacuărilor:

Atunci când se analizează propunerile pentru crearea unor noi instalații sau pentru modificarea semnificativă a instalațiilor existente pe baza unor procese în timpul cărora se produc evacuări de substanțe chimice enumerate în prezenta anexă, ar trebui să se acorde prioritate proceselor, tehnicilor sau metodelor alternative care au utilizări similare, dar care evită formarea și emiterea acestor substanțe chimice. În cazurile în care se vor crea sau se vor modifica semnificativ asemenea instalații, pe lângă măsurile preventive incluse în secțiunea A din partea V, ar putea fi luate în considerare următoarele măsuri de reducere pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile:

- (i) utilizarea unor metode îmbunătățite pentru epurarea gazelor de ardere, cum ar fi oxidarea termică sau catalitică, precipitarea prafului sau adsorbția;
- (ii) tratarea reziduurilor, a apelor uzate, a deșeurilor, a nămolului de epurare, fie prin incinerare, fie prin transformarea lor în materii inerte sau prin procedee chimice de detoxificare;
- (iii) modificarea proceselor care duc la reducerea sau eliminarea evacuărilor, cum ar fi recurgerea la sisteme închise;
- (iv) modificarea concepției proceselor în vederea îmbunătățirii arderilor și a prevenirii formării substanțelor chimice enumerate în prezenta anexă, prin controlul parametrilor precum temperatura de incinerare sau timpul de retenție.

C. *Cele mai bune practici de mediu*

Conferința părților va putea elabora orientări privind cele mai bune practici de mediu.

ANEXA D

INFORMAȚIILE CERUTE ȘI CRITERIILE DE SELECȚIE

1. O parte care prezintă o propunere de înscriere a unei substanțe chimice în anexele A, B și/sau C identifică respectiva substanță în modul prezentat la litera (a) și furnizează informațiile referitoare la această substanță chimică și, după caz, referitoare la produsele de transformare, care au implicații pentru criteriile de selecție enunțate la literele (b)-(e):
 - (a) identitatea substanței:
 - (i) denumirile, inclusiv denumiri comerciale, denumiri de marcă și sinonime, numărul de înregistrare CAS (Chemical Abstracts Service), denumirea dată de Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC) și
 - (ii) structura, inclusiv specificarea izomerilor, după caz, și structura clasei chimice;
 - (b) persistența:
 - (i) dovezi care să arate că jumătatea duratei de viață a substanței chimice este mai mare de două luni în apă sau este mai mare de șase luni în sol sau în sedimente sau
 - (ii) dovezi care să arate că substanța este suficient de persistentă pentru a-i justifica examinarea în cadrul prezentei convenții;
 - (c) bioacumulare:
 - (i) dovezi care să arate că factorul de bioconcentrare sau factorul de bioacumulare care corespunde substanței chimice în speciile acvatice este mai mare de 5 000 sau, în absența datelor despre acești factori, dovezile trebuie să arate că logaritmul coeficientului de repartizare octanol-apă (log Kow) este mai mare de 5;
 - (ii) dovezi care să arate că există și alte motive de preocupare în legătură cu substanța respectivă, cum ar fi o bioacumulare ridicată în alte specii, o toxicitate sau o ecotoxicitate ridicată, sau
 - (iii) date de monitorizare a biotelor care să indice că potențialul de bioacumulare al substanței este suficient pentru a justifica examinarea acesteia în cadrul prezentei convenții;
 - (d) potențialul de propagare pe distanță lungă în mediul înconjurător:
 - (i) concentrațiile de substanță chimică măsurate în locuri îndepărtate de sursele de emisie care sunt un posibil motiv de preocupare;
 - (ii) date de monitorizare care arată că propagarea pe distanță lungă a substanței cu un potențial de transfer într-un mediu receptor e posibil să se fi produs pe calea aerului, a apei sau prin specii migratoare sau
 - (iii) proprietățile substanței din punctul de vedere al evoluției sale în mediul înconjurător și/sau rezultatele unor modele care arată că substanța se poate propaga pe distanță lungă în mediul înconjurător pe calea aerului, a apei sau prin speciile migratoare și poate ajunge într-un mediu receptor în locuri îndepărtate de sursele de evacuare. În cazul unei substanțe a cărei propagare atmosferică este semnificativă, timpul de înjumătățire în aer ar trebui să fie mai mare de două zile;
 - (e) efecte nocive:
 - (i) dovezi ale efectelor nocive asupra sănătății umane și a mediului înconjurător care să justifice luarea în considerare a substanței în cadrul prezentei convenții sau
 - (ii) date privind toxicitatea sau ecotoxicitatea care să indice potențialul nociv al substanței pentru sănătatea umană sau mediul înconjurător.

2. Partea care prezintă propunerea pune la o expunere a motivelor de îngrijorare, inclusiv, dacă este posibil, o comparație a datelor de toxicitate sau de ecotoxicitate cu nivelurile de concentrație detectate sau estimate ale substanței chimice rezultate sau preconizate ca urmare a propagării pe distanță lungă în mediul înconjurător, precum și o scurtă declarație care să indice necesitatea unei reglementări la nivel mondial.
 3. Partea care prezintă propunerea, în măsura în care acest lucru este posibil și în limita mijloacelor de care dispune, furnizează informații suplimentare în vederea sprijinirii examinării propunerii menționate la articolul 8 alineatul (6). Pentru elaborarea unei asemenea propuneri, o parte poate apela la competențele tehnice ale oricărei surse.
-

ANEXA E

INFORMAȚII NECESARE PENTRU REALIZAREA PROFILULUI DE RISC

Scopul examinării este de a determina dacă substanța chimică, având în vedere propagarea sa pe distanță lungă în mediul înconjurător, poate avea efecte nocive importante asupra sănătății umane și/sau a mediului înconjurător, care să justifice adoptarea unor măsuri la nivel mondial. În acest scop se elaborează un profil de risc care completează și evaluează informațiile menționate la anexa D și care conține, pe cât posibil, următoarele tipuri de informații:

- (a) sursele, inclusiv, după caz, informații referitoare la:
 - (i) producție, inclusiv cantitatea și locul;
 - (ii) utilizări și
 - (iii) degajarea sub formă de evacuări, pierderi și evacuări.
 - (b) evaluarea pericolului pentru parametrul sau parametrii luați în considerare, inclusiv studiul interacțiunilor toxicologice între diverse substanțe chimice;
 - (c) evoluția în mediul înconjurător, inclusiv datele și informațiile referitoare la proprietățile chimice și fizice ale substanței, persistența sa și legăturile cu propagarea în mediul înconjurător, transferul în interiorul sau între diversele compartimente de mediu, precum și informații referitoare la degradarea și transformarea substanței în alte tipuri de substanțe. Se va pune la dispoziție determinarea factorului de bioconcentrare sau a factorului de bioacumulare, pe baza valorilor măsurate, cu excepția cazului în care se consideră că datele de monitorizare răspund acestei necesități;
 - (d) date de monitorizare;
 - (e) expunerea pe arii locale, în special ca rezultat al propagării pe distanță lungă în mediul înconjurător, în special informații privind biodisponibilitatea;
 - (f) evaluări ale riscului și profile de risc naționale și internaționale, informații referitoare la etichetare și clasificarea pericolului, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;
 - (g) statutul atribuit substanței chimice în convențiile internaționale.
-

ANEXA F

INFORMAȚII REFERITOARE LA EFECTELE SOCIOECONOMICE

Ar trebui să se realizeze o evaluare a eventualelor măsuri de control al substanțelor chimice care sunt luate în considerare în vederea includerii în prezenta convenție, luând în considerare toate posibilitățile, inclusiv de gestiune și de eliminare. În acest scop, ar trebui furnizate informații relevante privind efectele socio-economice asociate cu eventualele măsuri de control pentru a permite Conferinței părților să ia o hotărâre. Aceste informații ar trebui să ia în considerare în mod obligatoriu capacitățile și situațiile diferite ale părților și ar trebui să includă examinarea elementelor enumerate în lista cu titlu orientativ de mai jos:

- (a) eficacitatea și eficiența măsurilor de control în realizarea obiectivului de reducere a riscurilor:
 - (i) fezabilitate tehnică;
 - (ii) costuri, inclusiv costurile pentru mediu și sănătate;
- (b) alte soluții (produse și procese):
 - (i) fezabilitate tehnică;
 - (ii) costuri, inclusiv costurile pentru mediu și sănătate;
 - (iii) eficacitate;
 - (iv) risc;
 - (v) disponibilitate;
 - (vi) accesibilitate;
- (c) efectele pozitive și/sau negative asupra societății ale aplicării eventualelor măsuri de control:
 - (i) sănătate, inclusiv sănătatea publică, a mediului și sănătatea profesională;
 - (ii) agricultura, inclusiv acvacultura și silvicultura;
 - (iii) biota (biodiversitate);
 - (iv) aspecte economice;
 - (v) evoluția către o dezvoltare durabilă și
 - (vi) costuri sociale;
- (d) efectele deșeurilor și ale eliminării acestora (în special stocuri expirate de pesticide și decontaminarea suprafețelor contaminate):
 - (i) fezabilitate tehnică; și
 - (ii) costuri;
- (e) accesul publicului la informații și educare;
- (f) situația capacităților de control și de monitorizare; și
- (g) orice măsură de control luată la nivel național sau regional, inclusiv informațiile privind soluțiile alternative și alte informații relevante referitoare la gestionarea riscului.

ANEXĂ

Declarația Comunității în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) din convenție

Comunitatea declară că, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1), este competentă să încheie acorduri internaționale în domeniul mediului și să pună în aplicare obligațiile care decurg din astfel de acorduri, pentru a contribui la îndeplinirea următoarelor obiective:

- conservarea, protejarea și îmbunătățirea calității mediului;
- protejarea sănătății umane;
- utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale;
- promovarea, pe plan internațional, a măsurilor destinate să soluționeze problemele de mediu regionale sau mondiale.

De asemenea, Comunitatea declară că adoptă deja instrumente juridice, obligatorii pentru statele sale membre, care reglementează chestiunile care intră sub incidența convenției și că va prezenta Conferinței părților, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din convenție, o listă cu respectivele instrumente juridice, pe care le va actualiza după caz.

Comunitatea este responsabilă pentru executarea obligațiilor care decurg din convenție și care sunt reglementate de legislația comunitară în vigoare.

Exercitarea competenței comunitare face, prin natura sa, obiectul unei evoluții permanente.
